

Blankt

Som om livet är mitt att blunda, så blundar jag nu
i strömmar av sådant som gör ont.

Som om livet är mitt att tysta, så tystnar jag nu
på ett sätt som få förstår.

Som om hjärtat är mitt att slå, så slår jag nu
till mötes mina spillda slag.

För liv som getts för liv som tagits söker mitt jag
en plats att leva vid.

Så går jag det till mötes... igen och igen.

Liv...

Jag är kanske tyst nu när man söker min blick som
letar sig förbi, på väg mot ett innersta,

ty även en skattkammare kan innehålla tyngd.

Men jag känner dig, liv, och lättar för dig, allt.